

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/46/2023
Identifikačné číslo spisu:	2116010235
Dátum vydania rozhodnutia:	21.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2116010235.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, v trestnej veci proti obvinenému Z. M. Ž. V. Q. C. B. H. X. N. P. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 21. júna 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného Z. M. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 6. apríla 2021, sp. zn. 7PP/46/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného Z. M. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej len „súd I. stupňa“) uznesením zo 6. apríla 2021, sp. zn. 7PP/46/2016, podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že obvinený Z. M. (ďalej len „obvinený“) sa v skúšobnej dobe stanovenej uznesením súdu I. stupňa z 29. februára 2016, sp. zn. 7PP/46/2016, právoplatným 29. februára 2016, ktorým bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil súd I. stupňa rozsudkom z 8. septembra 2015, sp. zn. 2T/22/2014, právoplatný 24. septembra 2015, podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 7 rokov nepodmienečne, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, 2 mesiace a 25 dní vykoná.

Proti predmetnému uzneseniu súdu I. stupňa podal obvinený dovolanie prostredníctvom obhajcu Mgr. Ing. Juraja Trokana, advokáta v Trnave, ktoré bolo doručené súdu I. stupňa 12. mája 2023.

Z odôvodnenia dovolania vyplýva, že obvinený podal dovolanie podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku, v spojení s ustanovením § 371 ods. 3 Trestného poriadku, pretože má za to, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Dňa 29. februára 2016 bol súdom I. stupňa podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 4 roky.

Dňa 6. apríla 2021 súd I. stupňa rozhodol o jeho neosvedčení sa a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

V zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 Trestného zákona však začína plynúť skúšobná doba podmiennečným prepustením odsúdeného, t. j. 29. februára 2016, ktorá v zmysle ustanovenia § 136 Trestného zákona uplynula 1. marca 2020. Súd I. stupňa tak 6. apríla 2021 (viac ako rok od uplynutia skúšobnej doby)

rozhodol v rozpore s ustanovením § 68 ods. 4 Trestného zákona. Napriek tomu, že bol obvinený rozsudkom súdu I. stupňa z 18. júna 2019, sp. zn. OT/77/2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 23. októbra 2019, sp. zn. 2To/87/2019, odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, súd I. stupňa si rozhodnutie v uvedenej trestnej veci na účely začatia konania o ne/osvedčení vyžiadal až 15. apríla 2020 a verejné zasadnutie nariadil na 9. februára 2021 (po viac ako roku a 4 mesiacov od právoplatnosti odsúdenia). Verejné zasadnutie sa však z dôvodu, že predvolanie bolo obvinenému doručené na adresu, na ktorej sa nezdržiaval, a zákonnú nemožnosť vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti neuskutočnilo, a bolo odročené na 12. februára 2021, čo bolo následne samosudcom zmenené na 15. februára 2021. Keďže sa obvinený nezdržiaval na adrese, minulo sa účinkom aj jeho predvedenie o ktorom nemal vedomosť a verejné zasadnutie bolo odročené na 18. februára 2021. Po zistení adresy, na ktorej sa obvinený zdržiaval, mal obvinený pozitívny test na COVID-19 a nariadenú karanténu. Verejné zasadnutie sa konalo až 6. apríla 2021. Obvinený má za to, že nie jeho vinou súd I. stupňa vo veci nekonal (najneskôr 15. apríla 2020 mal vedomosť o dôvode, pre ktorý sa obvinený nemal osvedčiť), hoci tomu nebránila žiadna prekážka a rozhodoval o jeho osvedčení až po uplynutí roka od skončenia skúšobnej doby. Napriek uvedenému sa obvinenému kladie za vinu, že ho nebolo možné zastihnúť a zavinil prieťahy. Vzhľadom na uvedené má obvinený za to, že súd I. stupňa nepostupoval v súlade so zákonom, keď nerešpektoval ustanovenie § 68 ods. 4 Trestného zákona a napriek zákonnej domnienke o osvedčení sa vo veci rozhodoval. Žiadal preto Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), aby rozhodol podľa § 382a Trestného poriadku, v spojení s ustanovením § 386 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie a prikázal súdu I. stupňa znovu rozhodnúť.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátorka“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného doručenom súdu I. stupňa 29. mája 2023 uviedla, že i keď obvinený v dovolaní uvádza dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, z obsahu je zrejmé, že namieta porušenie ustanovenia § 68 ods. 4 Trestného zákona pri rozhodovaní o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobre podmieneného prepustenia, čo však možno subsumovať iba pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku. Jedná sa o osobitný dovolací dôvod, ktorý zákon priznáva iba Ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“). Z ustanovení § 368 ods. 1, ods. 2 a § 369 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že obvinený, prípadne osoby oprávnené podať opravný prostriedok v jeho prospech a generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektami na podanie dovolania len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam vo veci samej, t. j. meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať uznesenie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobre podmieneného prepustenia. Výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého je oprávnený podať dovolanie minister spravodlivosti okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Z uvedeného je zrejmé, že iba minister spravodlivosti je oprávnenou osobou na podanie dovolania v prípade porušenia ustanovenia Trestného zákona o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení. Obvinený takéto oprávnenie v prípade uznesenia o neosvedčení sa v skúšobnej dobre podmienечného prepustenia nemá. Možno preto jednoznačne konštatovať, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou, preto prokurátorka dovolaciemu súdu navrhla, aby podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného odmietol.

Dovolaciemu súdu bol trestný spis spolu s dovolaním obvineného a vyjadrením prokurátorky predložený súdom I. stupňa na rozhodnutie 7. júna 2023.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Dovolací súd v prvom rade upriamuje pozornosť na ustanovenie § 385 ods. 1 Trestného poriadku, z

ktorého vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

Obvinený v dovolaní uviedol, že podáva dovolanie podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, avšak z obsahu dovolania je zrejmé, že namieta porušenie ustanovenia § 68 ods. 4 Trestného zákona rozhodnutím súdu I. stupňa o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia a výkone zvyšku trestu. Dovolací súd na základe uvedených skutočností subsumoval námietky obvineného pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienenečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienenečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienenečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministrovi spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 predmetného ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienenečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienenečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienenečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

V prípade takýchto rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti. Zo znenia ustanovenia § 368 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva taxatívny výpočet rozhodnutí, proti ktorým je obvinený oprávnený podať dovolanie. Rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a výkone zvyšku trestu však v tomto výpočte nie je.

Z uvedeného je zrejmé, že proti uzneseniu o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení a výkone zvyšku trestu, je oprávnenou osobou na podanie dovolania iba minister spravodlivosti.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Na základe uvedeného dovolací súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku, odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.